

hawaii

Za preganjanje mraza iz kosti tokrat predstavljamo državo večnega poletja, kjer rastejo banane in ananas in kjer se pozimi hodi na plažo, plava z želvami, deska na valovih ter v senci palmovih dreves pije koktejle. »Aloha!«

Havajsko otočje sestavlja osem večjih otokov ter 129 manjših. Ime so dobili po največjem, najverjetneje tudi najprej poseljenem otoku, ki se imenuje Hawaii ali Big Island (veliki otok). Je tudi najmlajši, saj le na njem še najdemo delujoča vulkana. Jugozahodno od njega po podatkih znanstvenikov pod morjem že raste nov skrivnosteb otok po imenu Loihi, ki bo pokukal na površje nekje čez par sto ali par tisoč let. Prvi priseljenci so na otoke prišli s kanuji s polinezijskega otočja Marquesas in Tahitija pred okoli 1500 leti. Prvi evropski obiskovalec je bil leta 1778 britanski raziskovalec James Cook, ki je otoke poimenoval Sandwichevi otoki. Okoli leta 1795 so se otočani prvič združili pod mogočnim bojevnikom kraljem Kamehameho I., vendar se je evropsko naseljevanje nadaljevalo in leta 1851 je kralj Kamehameha III. spravil otoke pod zaščito ZDA. Število domorodnega prebivalstva se je precej zmanjšalo. Leta 1959 so bili Havaji sprejeti kot zadnja, 50. država ZDA. To vulkansko otočje je bilo že pred drugo svetovno vojno glavno oporišče ameriške tihooceanske flote, ki so jo 7. decembra 1941 v Pearl Harborju potopila japonska bojna letala.

Ko vam bo nekoč morda uspelo "napraskati" denar za obisk otokov (lahko se odločite tudi za študij na Havajski univerzi), boste najprej pristali na honolulujskem letališču na otoku Oahu. Od najbližjega kopnega do tam je potrebno premagati razdaljo, večjo od 4.000 km, oz. na avionu presedeti vsaj pet ur. Od tam se nato da razmeroma poceni leteti na druge havajske otoke, ki so, vsak po svoje, zanimivi in posebni. Ladijski prevozi med otoki so zaradi velikih valov, ki se lomijo na koralnih grebenih, redki.

OAHU - SRCE HAVAJEV

Otok Oahu velja za najbolj poseljen otok (880.000 prebivalcev). Na njem poleg glavnega mesta Honolulu, ki je gospodarsko in poslovno središče celega otočja, najdemo tudi znano letovišče Waikiki s številnimi hoteli, mladinskimi hoteli, trgovinami in nočnimi klubi. Tu se "zatakne" večina turistov (predvsem japonskih), ki preživi cel teden svojih počitnic nekje med hotelsko sobo in od nje par metrov oddaljeno peščeno plažo. Le-ta je podnevi nabito polna s kopalci in deskarji, ob sončnem zahodu z romantiki in zaljubljenici, ponoči pa z ljubitelji kina na prostem. Pravi utrip otoka se da občutiti šele, če se odpravimo ven iz turistične "betonske džungle", bodisi z najetim avtomobilom ali pa lokalnimi avtobusi, ki so izredno poceni (\$ 1,5 na vožnjo, omogočajo celo prevoz koles), in nas odpeljejo do vseh pomembnih krajev na otoku: središča mesta Honolulu, zaliva Pearl Harbour, Diamond Head (vulkanski krater nad Waikikijem) ... pa vse do najbolj oddaljene North Shore. Avtobus ima postajališča tudi ob številnih predvsem turistom namenjenih atrakcijah: Dole Plantation (največje plantaže ananasa na svetu), Polynesian Cultural Center (kjer spoznaš vse polinezijske kulture in njihove običaje), Waimea Falls, Sea Life Park, Hanauma Bay ...

Čeprav je deskanje razvito po vseh otokih, ima Oahu več kot dvakrat več priznanih deskarskih lokacij kot kateri koli drugi havajski otok. Najboljši pogoji so pozimi na severnem delu otoka, imenovanem North Shore. Tu najdemo plaže z najbolj zvenečimi imeni, kot so Banzai Pipeline in Sunseat Beach, ki so prizorišča največjih deskarskih tekmovanj sveta z velikimi denarnimi skladi.

daleč sredi oceana

MF Marjeta Snoj

MAUI

Naslednji izmed otokov, ki slovi med navdušenci deskanja, je otok Maui. Če je deskanje v preteklosti veljalo za kraljevi šport (deskali so lahko le kralji in njihovi potomci), danes deska skoraj vsak Havajčan, prav tako je ravno ta "manija" glavni razlog, da se mnogo turistov odloči za obisk teh oddaljenih otokov, kar omogoča preživetje mnogim tamkajšnjih prebivalcem. Kulturo deskanja preučujejo in poučujejo celo na univerzah. Poleg deskanja, "windsurfanja", čedalje bolj priljubljenega "kitesurfanja", kajakaštva in ostalih vodnih športov je tu mogoče početi še cel kup drugih neumnosti: npr. se ob sončnem vzhodu s kolesi spustiti z vrha več kot 3000 metrov visokega vulkana vse do morske gladine, z avtom prevoziti čez 54 mostov in 600 ovinkov slikovite obmorske ceste Heavenly Road to Hana, ter se ob tem okopati v kakšni izmed številnih rek in tolmunov. Lahko se sprehodimo v notranjost lavine tube ali z obrežja opazujemo kite, ki pridejo v zimskem času z Aljaske v tople havajske vode kotih svoje mladiče...

KAUAI

Otok Kauai je priljubljen predvsem med navdušenci neokrnjene narave in miru. Glavna vira preživetja domačinov sta poljedelstvo in turizem. Zaposlitev je težko dobiti, zato je tu veliko brezdomcev in hipijev. Avtobusi so redki, zato je štopanje, za razliko od ostalih otokov, razmeroma pogost in običajen pojav. Glavna atrakcija je vsekakor Na Pali coast, ena najslikovitejših planinskih poti na svetu. 12 milj strmega spuščanja in vzpenjanja ob morski obali te pripelje v raj: na belo peščeno plažo, skrbno zavarovano z ostrimi vulkanskimi gorami, posutimi z rdečo prstjo, poraslimi s tropsko vegetacijo (guava, aloe vera ...) in okrašenimi s slapovi številnih rek. Tam domujejo le nekatere živali, kot so ptice, divje koze,

utrjeni tjunji in nekaj srečnih pohodnikov, ki si je pridobilo dovoljenje za kampiranje v parku. Kazni za obiskovalce brez dovolilnic so kar velike. Kljub temu se najdejo ljudje, ki jih je kraj tako prevzel, da so ostali tam mnogo dlje, kot so načrtovali. Tako razni dolgolasci in nagci z nahrbtniki in kitarami na ramenih niso nič nenavaden pojav. Prav na tem otoku, natančneje na Waimea Bay, je 1778 prvič pristal James Cook. Ker je otok izredno slikovit, se ponaša tudi z bogato filmsko zgodovino. Tu so bile posnete scene iz mnogih filmov, kot so Blue Hawaii, Jurski park, King Kong ...

MOZAIK LJUDSTEV, RAS IN RELIGIJ

Današnji Havaji so Amerika v originalni havajski obleki. Prebivalci so predvsem Japonci in beli Američani. Havajčani so znani po svoji rasni strpnosti. Veliko je porok med pripadniki različnih ras, večina otrok na Havajih je "hapa" oz. mešane krvi. Na Havajih ni etnične večine. Vsa ljudstva so v manjšini in kar 32 % prebivalstva je mešanih kultur. Čistokrvnih Havajčanov je le še okoli 9000, kar je manj kot 1 %. Po domovih še vedno uporabljajo havajski jezik, ki je poleg angleščine uradni jezik Havajev. Večina ljudi za medsebojno sporazumevanje uporablja angleščino, ki pa je močno prepletena s havajskimi frazami, sposojenkami iz jezikov priseljencev in pidžin slengom (poenostavljeno, polomljeno angleščino prvotnih priseljencev). Havajski jezik je bil zapisan šele okoli leta 1820, ko so na otoke prišli misijonarji. Pred prihodom misijonarjev so Havajčani verovali v 4 glavne bogove KU, LONO, KANE in KANALOO ter več manjših. Misijonarji so prinesli krščansko vero, ki še danes prevladuje, vendar pa še zdaleč ni edina. Na otokih danes najdemo številne budistične, mormonske, hinduistične, židovske in muslimanske temple.